

til Norge. Det var lukket ude fra Norge ved Sundhedsforholdsregler, om hvilke den ærede Ordfører sagde, at det kun var Paaskud. Det var klart, at man ikke vilde have vort Kød deroppe. Og saa rettede den ærede Ordfører et meget stærkt Angreb paa en bestemt norsk Politiker i den Anledning.

Nu vil jeg gøre opmærksom paa, at de, der i Norge ønsker at holde Kvæget ude af de Grunde, de nu anfører, er alle den ærede Ordførers Kolleger, alle de norske Bønder, i hvilket Parti de end samles, om de findes i det historiske Venstre eller i Landmandsforbundet eller i det konservative Parti. Men de, som bekæmper denne Ordning, er Socialdemokraterne. De er meget misfornøjede over, at man lukker det danske Kød ude. Saaledes vil man kunne se, hvorledes Interesserne kan komme til at skille nære Fæller ad og forene Folk, som ellers intet Samkvem har.

Men det mærkelige ved denne Udtalelse af den ærede Ordfører var den Maade, hvorpaa han tog denne Holdning fra en vis Side i Norge. Han sagde, at vi til de kommende Traktatforhandlinger maatte ruste os imod dem, der paa den Maade vilde lukke for en dansk Vare, og han brugte ligefrem Ordet Repressalier. Jeg tør sige, at hvis man ønsker nordisk Samarbejde, saa er Midlet til at tilvejebringe dette ikke at møde en Politik i det ene Land med en formelig Krigserklæring under en maaske manglende Forstaaelse for, at norsk Produktion kan have sine Grunde til at indtage den Stilling, den her gør.

Før den ærede Ordfører for Venstre fremsatte sine Udtalelser om Nødvendigheden af at have Repressalier i Baghaanden, svang han Frihandelsfanen, og jeg glædede mig over, at han svang den. Jeg haaber, han vil holde fast paa den, naar Forhandlingerne om Toldloven begynder. Men jeg vil gerne sige, at hans Bemærkninger om Repressalier er ikke Frihandelspolitik. Det var den rene Handelskrig, han der inaugurerede.

Dette er den anden mærkbare Udtalelse i Venstres Ordførers Tale, en af de Udtalelser, der vidner om, at Venstre begynder at se, hvordan Verden er, og hvilke Vanskeligheder der er i den virkelige Verden. Kødproduktionens Vanskelighed medfører, at han siger: Staten maa tænke over dette Spørgsmaal, og den maa eventuelt gribe til Repressalier. Siden maa den højtærede Ordfører ogsaa kunne begynde at forstaa, at andre Produktioner overfor andre Vanskeligheder siger: Dette maa Staten tænke paa, og det er slet ikke andet end det, vi beder den

højtærede Regering om: at skyde Landbrugsministerens Teorier til Side og for Alvor tænke over de Vanskeligheder, som snart møder den ene Produktion, snart den anden. Det er kun ved, at Erhvervene forstaaer hinanden og søger paa Grund af de Kaar, som efterhaanden vil blive fælles, at hjælpe hinanden, at vi kan haabe at komme gennem denne Krise uden alt for voldsomme Tab.

Hvilket Resultat vil den Taktik, som Landbrugsministeren hidtil har ført, kunne bringe, hvis f. Eks. den højtærede Ordfører for Venstre kommer og siger, at hans Kødproduktion har Vanskeligheder, og at Staten maa hjælpe til at klare disse Vanskeligheder? Den kunde medføre, at andre, som ikke tidligere havde set Spor af nogen Interesse hos ham for andre Produktioners Opretholdelse, sagde: Hvorfor skal vi hjælpe Kødproduktionen? At den har Vanskeligheder og er spærret ude fra andre Markeder, behøver kun at betyde, at Kødet bliver billigere her i Landet. Lad os nyde godt af den Fordel!

Hvis man paa den Maade opløser vor Produktions Vanskeligheder i Enkeltheder, kan man ikke vente Forstaaelse, naar Vanskelighederne indtræder. Derfor har jeg benyttet denne Sommer til at bede alle overveje, om ikke denne Krise er af en saadan Art, at vi skal forsøge at løse den i Fællesskab og ikke ved Opløsning og Kamp. Altsaa hørte jeg med stor Glæde, at den ærede Ordfører for Venstre opfordrede til Tolerance. Hvad er dette i dette Forhold andet end Opfordring til gensidig Forstaaelse og gensidig Hjælp. Dette Ord møder jeg med største Glæde, og jeg vil gerne arbejde paa denne Krisens Løsning under det Feltraab.

Derfor haaber jeg ogsaa, at de Mænd indenfor Regeringen, som har Betingelserne for at forstaa, hvad den hidtidige Kurs kan føre til, og hvilke Vanskeligheder den kan bringe os ind i, vil have Kraft til at gennemføre den fornødne Kursændring. Thi det er Landets Fremtid, det gælder. Og til syvende og sidst er det ogsaa Ministeriet Neergaards Ry, det gælder. Thi meget kan udskydes, ogsaa Dommen over dette Ministeriums Evne til at lede Landet gennem Krisen. Mange Fejlgreb er begaaet, saa mange, som vistnok kan taales. Dommen over dette Styre kan udskydes; men afværges kan den ikke.

H. O. Hansen: Ved denne Finanslovs Forelæggelse lød jo Ordet Sparsommelighed Gang paa Gang. Vi fra vor Side tror ogsaa, at Sparsommelighed er en streng Nødvendighed, og da den højtærede Finansminister meget stærkt dvælede ved